

Nr. van het arrest

Nr. 1070 Corr. Folio

Nr. 2005 CV 465 van het parket

Nr. van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,
zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie en van :

**De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van de
afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en
Landschappen voor de provincie**

rechtstreeks dagende partij,
vertegenwoordigd door meester , loco meester
beiden advocaat aan de balie van

tegen :

wonende te , geboren te op
beklaagde.

Gelet op het vonnis van de correctionele rechtbank van Dendermonde d.d. 30 januari 2002;

Gelet op het arrest van het hof van beroep te Gent d.d. 15 april 2005;

Gelet op het arrest van het hof van cassatie d.d. 13 december 2005;

Gelet op de dagvaarding d.d. 22 mei 2008;

Gehoord het verslag van voorzitter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de rechtstreeks dagende partij bij monde van meester

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging.

Gelet op de conclusie en stukken van partijen.

Het Hof van Cassatie heeft bij arrest d.d. 13 december 2005 het bestreden arrest van het hof van beroep te Gent van 15 april 2005 gedeeltelijk vernietigd "in zoverre het uitspraak doet over de herstellvordering die is gesteund op de tenlastelegging 3" en het cassatieberoep werd voor het overige verworpen.

De vernietiging is gesteund op het volgende motief :

"Overwegende dat de appelrechters hun oordeel dat de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur niet langer ontvankelijk is gelet op het gegeven dat het te laste gelegde misdrijf van instandhouden in casu niet langer strafbaar is, niet naar recht verantwoord".

De motieven van de verwezene in zoverre geen betrekking tot de herstellvordering gesteund op de tenlastelegging 3, zijn dan ook niet relevant.

Bij voormeld arrest van het hof van beroep te Gent werd definitief beslist over de tenlasteleggingen sub 1 en 2 meer bepaald:

- werd de beklaagde daarvoor vrijgesproken;
- werd de herstellvordering van de toenmalige gemachtigde ambtenaar, verder gezet door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, in de mate dat zij gesteund was op de verbeterde tenlastelegging sub 1 en 2 zonder gevolg gelaten;
- werd de daarop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp verklaard.

Er werd in die zin geoordeeld omdat : de desbetreffende handelingen kaderden in een uit de hand gelopen burenruzie waardoor de verwezene zowel op 27 juni 1998 (datum zoals verbeterd bij arrest) als op een niet nader te bepalen datum in de periode van 27 juni 1998 tot en met 12 juli 1999 (datum zoals verbeterd) dermate buiten zijn zinnen was dat hij op het ogenblik van de feiten in een toestand verkeerde als bedoeld in artikel 71 van het Strafwetboek.

De door de verwezene begane instandhouding zoals omschreven onder tenlastelegging sub 3, waarvan de op dat misdrijf gesteunde strafvordering vervallen is, kan de grondslag uitmaken van een herstellvordering. Bij brief van 24 februari 2000 aan de procureur des Konings vorderde de gemachtigde ambtenaar het herstel van de plaats in de vorige staat onder verbeurte van een dwangsom van 2.000 bef. per dag vertraging.

Hij lichtte toe dat de vordering "afbreken" betekende en motiveerde dit ondermeer als volgt:

*Het betrokken terrein is volgens de planologische voorzieningen van het bij koninklijk besluit d.d. 30/5/1978 goedgekeurd gewestplan
gelegen in een woongebied met landelijk karakter.*

...
Mijn bestuur heeft betrokkene verschillende keren aangemaand om een regularisatieaanvraag in te dienen voor de wederrechtelijk opgetrokken constructies teneinde te zoeken naar de best mogelijke stedenbouwkundige oplossing.

De herstellvordering was tijdig ingesteld.
De herstellvordering is ontvankelijk.

Het staat geenszins vast dat de verwezene zich in de periode van de tenlastelegging sub 3 nog in een toestand verkeerde als bedoeld in artikel 71 van het Strafwetboek.

Vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode van 27 juni 1998 tot en met 12 juli 1999 tot 23 november 2000 (datum van bevel tot dagvaarding) had de verwezene alle tijd gehad om de burenruzie te laten bekoelen en om bij zijn zinnen te komen.

Zeker op het ogenblik dat hij de vordering tot herstel uitgaande van de gemachtigde ambtenaar (tussen 24 februari 2000 en 22 maart 2000) had ontvangen diende hij zich te realiseren dat hij zich in orde diende te stellen voor de kwestieuze panelen.

De drie houten panelen en een plastieken golfplaat werden geplaatst in woongebied met landelijk karakter en dienden derhalve vergund te zijn.

Bij proces - verbaal d.d. 21 februari 2001 en 16 oktober 2001 werd door de politie van reeds vastgesteld dat respectievelijk werd verwijderd: de plastieken golfplaat en de drie houten panelen.

Bij vonnis d.d. 30 januari 2002 van de rechtbank van eerste aanleg werd geoordeeld dat:

uit de gegevens van het onderzoek bleek dat voornoemde panelen thans verwijderd waren;

- de beklaaide overalna tot de verkoop van zijn onroerend goed gelegen in de
- het Openbaar Ministerie ter terechtzitting d.d. 5 september 2001 dan ook vaststelde dat de herstellvordering toen zonder voorwerp was en de Rechtbank verzocht beklaaide een effectieve boete op te leggen.

Bij conclusie d.d. 30 juni 2008 stelde de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur vast, verwijzend naar een proces-verbaal van vaststelling d.d. 23 juni 2008 waarbij uitdrukkelijk genoteerd werd dat de stedenbouwkundige inbreuken hersteld waren in de oorspronkelijke toestand, dat de vordering tot herstel zonder voorwerp is geworden.

De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur vordert enkel de veroordeling van de beklaaide in de kosten van de huidige procedure wijzend op het feit dat volgens hem op het ogenblik van de dagvaarding tot activering van de zaak voor dit hof door de beklaaide nog geen brief in toepassing van art. 152 DORO aan hem verstuurd was.

Enkel dit proces-verbaal van vaststelling van de stedenbouwkundige inspecteur geldt als bewijs van het herstel en de datum van het herstel, tenzij de beklaaide het tegendeel kan bewijzen.

Aldus geldt een omkeerbaar vermoeden van niet-uitvoering zolang dit proces-verbaal van vaststelling niet werd opgemaakt.

Het is aan de beklaaide dit vermoeden te weerleggen.

Dit vermoeden wordt weerlegd door enerzijds het proces-verbaal d.d. 21 februari 2001 en d.d. 16 oktober 2001 waarbij door de politie van reeds vastgesteld werd dat respectievelijk werd verwijderd: de plastieken golfplaat en de drie houten panelen en anderzijds het feit dat door het openbaar ministerie de herstellvordering niet meer gehandhaafd werd zoals uitdrukkelijk vermeld in het bestreden vonnis van de rechtbank van Dendermonde d.d. 30 januari 2002.

De stedenbouwkundige inspecteur, die hoger beroep aantekende tegen dit vonnis, en aldus kennis had van de stukken in het dossier, was ook op de hoogte van de inhoud van voormelde proces-verbaal d.d. 21 februari 2001 en 16 oktober 2001 waarin de verbalisanten vaststelden dat de onwettige constructies verwijderd waren.

De beklaaide brengt een brief voor waarin hij uitdrukkelijk verwijst naar deze processen-verbaal maar legt geen bewijs van aangetekende zending voor.

Het hof oordeelt dat de beklaaide het vermoeden weerlegd heeft.

Ten onrechte stelt de stedenbouwkundige inspecteur bij conclusie dat de vordering vanwege wegens tergend en roekeloos geding onontvankelijk is omwille van het feit dat deze vordering geen betrekking heeft

op elementen die in de dagvaarding zijn aangevoerd.

Het geschrift dat uitgaat van _____ en dat ter zitting van het hof d.d. 30 juni 2008 werd neergelegd, waarop de stedenbouwkundige inspecteur blijkbaar niet meer wenste te antwoorden, draagt duidelijk de hoofding "conclusie" en werd wel degelijk gericht tegen "de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur".

De vordering onder de hoofding van "tergend en roekeloos geding" wordt ingesteld o.a. "omdat geïntimeerde op hoofdeis afdoende heeft bewezen dat appellante op hoofdeis reeds minstens sinds 08.03.2001 op de hoogte was door kennisname van processen-verbaal van verhoor nr. _____ en _____ en geïntimeerde op hoofdeis en ondanks zijn vrijspraak door het Hof van Beroep te Gent verder blijft vervolgen in een dossier zonder voorwerp".

Het staat vast dat na de beperkte verbreking door het Hof van Cassatie van het arrest van het hof van beroep van Gent, namelijk in zoverre het uitspraak deed over de herstellvordering die is gesteund op de tenlastelegging 3, de stedenbouwkundige inspecteur ten onrechte overging tot dagvaarding van de verwezene, wetende dat de herstellvordering zonder voorwerp was geworden.

De vordering van de verwezene luidt :

- "appellant op hoofdeis te veroordelen tot alle kosten van het geding en een bescheiden onkostenvergoeding van 600 euro te veroordelen;
- de geïntimeerde op tegeneis te veroordelen tot een billijke schadevergoeding welke we aan de wijsheid van Mevrouw de Voorzitter, de leden van het Hof van Beroep te Brussel en de Heer Procureur - Generaal overlaten".

Het staat vast dat de verwezene voor de huidige procedure kosten heeft gemaakt van verplaatsing en administratie - briefwisseling.

Het gevorderde bedrag komt overdreven voor en dient beperkt te worden en ex aequo et bono geraamd te worden op 250 euro.

Wat het tweede deel van de vordering van de verwezene, zoals hierboven aangehaald, betreft dient er op gewezen te worden dat in deze vordering niet bepaald is wat het bedrag van de schadevergoeding betreft en derhalve niet kan ingewilligd worden, ook niet voor één euro.

Er is geen reden de verwezene te veroordelen in de kosten zoals gevorderd door de stedenbouwkundige inspecteur en het komt gepast voor deze ten laste van de stedenbouwkundige inspecteur te laten.

**IN DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen :

- 24 van de wet van 15 juni 1935,
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering.

Rechtsprekende binnen de perken van de cassatie, verklaart de herstellvordering die is gesteurd op de teniastelegging 3 ongegrond nu zij zonder voorwerp is.

Laat de kosten na cassatie ten laste van de stedenbouwkundige inspecteur, en bepaalt deze op 182,55 euro.

Verklaart de vordering van _____ ontvankelijk en gegrond in de volgende mate :

Veroordeelt de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur tot betaling aan _____ van een som van 250 euro (TWEEHONDERD VIJFTIG EURO) te vermeerderen met de gerechtelijke intrest;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **23 september 2008**, waar aanwezig waren :

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
plaatsvervangend raadsheer,
advocaat-generaal,
e.a. adjunct-griffier.